

приложни науки; на хирургията — 617, защото заема седмо място във подкласът — 61 — медицина, който заема първо място във класа — 6 — приложни науки; на офталмологията — 617.7, защото заема седмо място във групата — 617 — хирургия, която заема седмо място във подкласът — 61 — медицина, която наука пък заема първо място във класа — 6 — приложни науки и т. н. За да могат да се четат индексите по-лесно, след всяка трета цифра се поставя точка, например: 617.7 се чете така: шестотинъ седемнадесетъ седемъ; 617. 71 — шестотинъ седемнадесетъ седемдесетъ едно и пр.

Библиографичната терминология на разположенитъ въ последователенъ редъ отдѣлни отрасли на знанията, съставляватъ така наречената главна таблица на десетичната класификация, която служи като основно ръководство при разглеждане материалитъ, които се даватъ въ десетичнитъ репертоари.

Тая таблица се допълня съ други спомагателни таблици, чрезъ които се дава възможностъ да се опредѣлятъ най-подробно произведенията, не само по вътрешнитъ, но и по външнитъ признаци, като се отбелѣзва формата на тяхното изложение (теория, ръководство, речникъ и др.), място, къмъ което се отнася предмета, (което е особено важно при историческитъ и географически съчинения), време, връзката на предмета съ другитъ и т. н.

Тия библиографски особености се изразяватъ, както и основнитъ понятия, съ числови индекси и се наричатъ общи подраздѣлители, защото като служатъ за по-точно опредѣляне на главнитъ индекси (посрѣдствомъ различни условни знаци — скоби, кавички и др.) могатъ да бждатъ присъединени къмъ всѣки отъ тяхъ. Тия опредѣлители се състоятъ отъ 6 групи, и сж съставени по сжщия децималенъ принципъ, по който сж съставени и дѣленията въ главната таблица. Така, групата опредѣлители на формата, която има за символъ числото 0 въ скоби, се дѣли на следнитъ индекси: (01) — теория, която опредѣля предмета, (02) — ръководство, (03) — речникъ, енциклопедия на предмета, (04) — публицистическа форма на изложението, статия, (05) — периодически органъ, списание, (06) — трудове отъ учени дружества и т. н.. Начинътъ за означаване понататъшнитъ дѣления е този сжщия, както въ главната таблица, напр. третото дѣление въ опредѣлителя (06), съ който се означаватъ трудове и конгреси, се изразява съ символътъ (063), четвъртото дѣление съ (064) и т. н.. Ако трѣбва да се индексира едно ръководство, напр. по хирургия, то библиотеката, която не се е ограничила само съ главния индексъ 617, съ който се означава хирургията общо, трѣбва само да се обърне къмъ опредѣлителя (02) и ще получи сложния индексъ 617 (02), който съвсемъ точно символизира даденото произведение; така сжщо напр., за да се индексира едно педагогическо списание, трѣбва да се присъедини къмъ 371 опредѣлителя (05), за да се получи пълния и сложенъ индексъ 371 (05) и т. н..

Следващата група отъ опредѣлителитъ е тая за място, която се символизира съ значуще число въ скоби, т. е. (1), (2), (3), (4) и т. н. За примѣръ ще вземемъ дѣленията на опредѣлителя (4), съ който се означаватъ географическитъ мѣста въ Европа; (41) Шотландия, (42) Англия, (43) Германия, (44) Франция, (45) Италия, (46) Испания, (47) Русия, (497.2) България и т. н.. Ако разгледаме по-подробнитъ дѣления, напр. на Русия, ще видимъ, че се отбелѣзва съ (47.1) Финландия,